

Bài tùy bút của cũ SVSQ khóa 3 Hà Văn Sang.

DĨ Y CON TĨ THUĨ CÒN THĨ ...

¶

Tôi kĩt thúc nĩp sĩng thĩ sinh vào đĩu năm 1968 khi đĩc bĩn Nguyĩn tĩn Hĩng (K3) cho biĩt tĩi tôi đã đĩu vào kĩ thi tuyĩn Khóa 3 Sĩ Quan Cĩnh Sát. Sau gĩn mĩt năm đĩc huĩn luyĩn tĩi Hĩc Viĩn CSQG/VNCH

(trong trĩi Lê văn Duyĩt, Biĩt khu Thĩ đô Sài gĩn) vĩ chuyĩn mĩn cũa Ngĩnh nhĩt là vĩ phĩp luĩt cũng nhĩ hĩc thêm vĩ quĩn sĩ, vũ khí... tĩi Trĩng Bĩ binh Thĩ Đĩc, Nha Đô Thành, sĩn bĩn Bình Trĩ Đông, Bình Thĩi. Anh em chúng tôi đĩc mĩn khóa vào cũi năm và đĩc phĩn phĩi đi phĩc vĩ khĩp nĩi trên toĩn lĩnh thĩ VNCH. Tĩ mĩt bĩch điĩn thĩ sinh, tôi đã trĩ thành mĩt sĩ quan trĩ cũa ngĩnh Cĩnh Sát, cũa biĩt gĩ vĩ nhĩng cũi lĩc lĩc cũa cũc đĩi...Thĩi gian lĩn lĩn tĩ trôi qua, vĩi nhĩng cũn bĩn đĩc hĩc hĩi tĩ cũc vĩ Thĩy và cũc đĩn anh khĩ kĩnh nĩi Hĩc viĩn, anh em chúng tôi lĩn lĩn tĩ đĩc nĩm đĩ mĩi vĩ cũa cũc đĩi: mĩn, nhĩt, chua, cay lĩn ngĩt bũi...Cĩ lúc rĩt đĩn gĩn nhĩng cũng cũi rĩt gĩy go, cũng thĩng. Nhĩng gĩp ghĩnh cũa cũc đĩi đã đĩn đĩn biĩn chúng tôi trĩ nĩn giĩ đĩn vĩi phong sĩĩng.

Lĩn nĩy, theo yĩu cũ cũa bĩn Thĩi vĩn Hòa cũng nhĩ bĩn Dĩ quang Nĩ cho tĩ Đĩc san, tôi xin đĩc ghi vào đĩy vĩi ý ngĩ cũa mĩn nĩi cũc sĩng đĩi thĩĩng. Thĩ cũc cũn, trĩ mĩt sĩ ít cũc anh là nhĩn viĩn cũ cũa ngĩnh, đĩ sĩ chúng ta ĩ khóa 3 là “ lĩnh tĩ te “, cũ cũa cũ gia đĩnh. Sau khi ra trĩĩng, và sau mĩt thĩi gian làm viĩc tĩ m ĩn đĩnh, chúng ta lĩn lĩn tĩ lo ngĩ mĩng đĩ cũc cũn cũ đĩ gĩi là tìm ngĩĩi “ nĩng khĩn sĩ cũa tĩi “. Sau mĩt thĩi gian tìm tĩi, cũn lĩ cũ...Cũng nhĩ cũ cũc cũn, tôi cũng đĩc lĩt vào mĩt cũnh cũ cũa mĩt cũn cũ là đĩn Sài gĩn nhĩng

Dạy con tôi thu còn thơ

Tác Giả: Cũ SVSQ khóa 3 Hà Văn Sang
Thứ Tư, 03 Tháng 8 Năm 2011 08:31

làm việc tôi đã phải nghỉ công việc (Sadéc). Tháng 9 năm 1974, chúng tôi thành gia đình và sau đó không đầy tám tháng thì lá thư vì của tôi đã đi qua một màu đen tối cùng với màu thê lương của vầng trăng. Dân tộc Việt Nam đã bước qua một trang sử mới kể từ ngày ba mươi tháng Tám năm 1975...Hầu hết anh em chúng tôi đã “đổ” vào tù vì có “tội” với nhân dân. Tôi cũng giống như các bạn cùng khóa đã vượt khoảng 7 tuần lễ, có bạn thì lâu hơn, có bạn thì chỉ may đã ra đi vĩnh viễn nơi chốn lao tù...

Hồi tôi đang là học sinh, đến khi gia nhập vào Ngành Công an, đi làm, có gia đình, ở tù Công an và sau cùng, hiện sống tha phương nơi xa quê hương...Tôi thấy câu nói của người xưa:

“ Dạy con tôi thu còn thơ

Dạy vợ tôi thu ban sơ mới vợ “

Câu này hình như không có chút gì “ép phê” đối với hoàn cảnh của tôi hay nói thẳng ra, tôi không có dịp để áp dụng cho đời mình. Khi đứa con gái lớn của vợ chúng tôi sinh ra thì tôi đã ở trong tù và khi tôi “đổ” “khoan hồng” trở về nhà thì cháu đã sáu, bảy tuổi. Lúc tôi về đến nhà thì cháu không dám gọi tên mẹ dù trước đây đã được mẹ dẫn đi thăm nuôi tôi một vài lần ở trại tù. Cháu tôi còn khóc và chửi trợn khi thấy tôi...Chúng ta đổ tội, khi mình đổ tội ra khỏi tù về nhà còn bị “quần chúng” một hay hai năm có nghĩa là lúc đó mình chỉ là “phó thủ trưởng dân Nam Bộ” thôi chứ đâu có quyền công dân nên đôi khi mình phải sống trong một căn, tội thân...Công an như vậy, vợ và con mình để nó lớn lên gọi mình là mẹ. Dĩ nhiên là mình cũng đổ tội dạy con trong một chừng mực nào đó thôi. Cũng may là sau này, một đứa con cũng biết đi, biết bạn bè làm con, cũng thông cảm với hoàn cảnh và tâm trạng của tôi nên chúng tôi thấy thoải mái.

Tôi còn nhớ có một lần, tôi Hoa Kỳ, đứa con gái như đến vợ chúng tôi xem phim “Việt t sóng”, nó ôm tôi khóc nức nở trong rạp khi nghe tôi trả lời cho câu hỏi của nó “...ở trong tù, ba cũng bị đói, đói gì giống như cảnh này trong phim vậy đó”.

Còn nói về câu: “ Dạy vợ tôi thu ban sơ mới vợ “ thì tôi càng xa vời với tôi. Các bạn nghĩ coi, tôi tôi dám cưới một đứa bé, tám tháng là tôi vào tù. Thời gian chung sống với nhau quá ngắn thì làm sao tôi có thể gọi đứa con “giáo trình” mà “dạy” vợ? Phận ai cũng đi làm để lo cho

3 / 6

nói lên sự bất ổn cũng như mọi người các vị này đã làm tròn bổn phận đối với các ngài ở chùa ngai từ Chùa ngai. Rồi từ là buổi tôi không có cơ hội tham dự và không rõ bổn Tá Thành Lăng (K3) đã a phần ngai có mọi bà xã đến đó để mà cùng cảm ơn ân nhân của mình không?

Đúng nhiên, trong cuộc sống đời thường, những công việc chùa ngai già như chúng ta hiện tại này và quê hương và với nhiều khó khăn trong cuộc sống thế nào cũng có lúc “ Trông đánh xuôi, kèn thổi ngược ”, như một anh bạn của tôi hay khôi hài nói:” tôi tôi chỉ nhìn thấy ngày...”. Phần tôi, mọi khi mà bà xã có ý “ hi vọng ” đáp “ tôi hoặc có lúc tôi cũng muốn “ lên đường sống “ thì tôi thường trở lại với chính mình, hít sâu ba hơi thở, để nhưc như mình rằng những đó là ân nhân của mình thì mình nên “ tạm như “(chỉ không phải là sự) để cho “ cảm động lạnh, canh động ngược “. Với tôi chúng ta cũng đã hay sự thật “ sáu bố “ rồi. Một số các bạn Khóa 3 cũng đã lên đường ra đi mà gần đây như là bạn Nguyễn Văn Hải và Lê Văn Báy. Cuộc ruái dòng của chúng ta cũng sự thật đến hơi kết thúc và mình cũng nên như câu nói của một vị Táng Thích Ngá Viát Nam Chùa ngai Hòa trác đây: “ ...láy tình thương xóa bỏ hận thù...” Hán náa, những đó là vị và cũng là ân nhân của mình cho đâu phải là thù đâu, phải không các bạn? Thôi dĩ hòa vi quý nhé các bạn.

Tóm lại, nếu ai trong các bạn đến được may mắn thì hành câu:

“ Dạy con từ thuở còn thơ

Dạy vị từ thuở ban sơ mọi vị “

Thì tôi xin đến chúc mừng các bạn đó; riêng phần tôi, câu này gần như không đến gần với tôi lắm. Bởi vậy, tôi chỉ phó thác cho mừng sự của mình. Cũng may là sự phần của tôi không đến nỗi bị rơi vào một vì sao xa u. Cho đến giai đoạn gần cuối của cuộc đời, tôi không có cơ duyên đến đây mà

“ xáp “ và mọi “ xáp như “ của tôi, không biết học lóm ở đâu mà cũng khá thuác bài; ...tá đến, tam tông, lòng hiểu thấu...Đó cũng là niềm an ủi và hạnh phúc của một đời người đã trải qua bao nỗi thăng trầm thế sự .

Nhân kỷ niệm 45 năm Học viện cũng như 43 năm Khóa 3, tôi xin phép được ghi lại bài này để ghi lại vinh danh và xin được ghi nhận những đóng góp của những nữ sinh viên. Tôi cũng xin cảm ơn Ban tổ chức đã cho tôi cơ hội được đóng góp bài viết và quan trọng hơn nữa là Ban tổ chức đã tạo điều kiện cho tôi được tận hưởng gặp lại Quý thầy cũ, Quý Niên trưởng, Quý đồng môn Học viện cũng như quý đồng nghiệp và gia đình trong lần hội ngộ thân thiết này và quý báu này.

Đáp lại, tôi cũng xin được thắp lên một nén hương lòng để tưởng nhớ đến thầy Viện trưởng Đàm Trung Mẫn, quý Niên trưởng, quý đàn anh, quý đồng môn và đồng khóa đã một lần nếm trải cho quê hương và dân tộc. Xin chúc sức khỏe đến tất cả quý đồng môn, đồng nghiệp còn ở quê nhà cũng như hiện sống lưu vong trên toàn thế giới.

Sau cùng tôi xin kính chúc Đới Hội 45 năm Học Viện, 43 năm Khóa 3 được thành công mỹ mãn và mọi người luôn được an vui hạnh phúc.

Virginia ngày 15 tháng 4 năm 2011

Hà Văn Sang K3

(Tr/d 24, Đ/d 102, T/d 1)

K3 Hà Văn Sang và nàng dâu H# c Vi# n , Lê Kim Dung

(K# ni# m 40 năm K3- Nam California 2008)